

**Τηλεγραφήματα καινούργια,
ποῦ ἔρχονται με τόση φούργια.**

ΣΒΕΡΙΝ. ὅσῃς τόσαις τοῦ μηνός— Τὴν περασμένη τρίτη ἢ Ὀλγα ἡ βασίλισσα εἶχ' ἑορτὴ μεγάλη, καὶ ἐπισκέψεις παμπληθεῖς εἰδέχοντο ὅτῳ σπῆτι, προσφέρουσα κατ' ἔθιμον γλυκὸ μετὰ τὸ κουτάλι.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ.— Πάγια ἐπτά καὶ ράντα ἐννεήντα, ὀκτὼ καὶ τρία ὄγδοα, συνάλλαγμα πενήντα.

ΣΜΥΡΝΗ.— Χολέρα τυφικὴ ὅσῳς σκύλλους καὶ ὅσῳς [γάτους,

καὶ ἀπὸ ψοφῆμια ἔχομε τοὺς δρόμους μας γεμάτους:

ΒΙΕΝΝΗ.— Δεκατέσσαρες— Χολέρα σαβουρόνει, τὴν πόλιν, δὲν γνωρίζομεν, Βιέννη ἢ Βιὼνη.

ΔΗΛΟΣ.— Λοιμοκαθαρτήριον δὲν ἔχει ὦρα ἄλλη, μὰ λοιμοκαθαρτήριον δὲν ἔχει καὶ θὰ φύγη.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ.— Ὅσῳς φοβερὴ αὐτὴ ἀνεμοζάλη μὴδενιστὰ ἐπιφοβοὶ ἐφάνησαν καὶ πάλι.

Ὁ αὐτοκράτωρ τάχασε καὶ λέει λόγια παλαβὰ καὶ κλείνεται νωρίς—νωρίς...

Τὸ πρακτορεῖον τοῦ ΧΑΒΑ

**Φασουλῆς καὶ Περικλέτος
ὁ καθένας νέτος σκέτος.**

Φ.— Μωρὲ εἶδες μετὰ τῆς πυρκαγιαῖς τί χαλασμός κυρίου!

Π.— Τί τρέχει πάλι; σουστρίψε στὰ μέσα Ἰουλίου;

Φ.— Μωρὲ τί κάθισαι καὶ λῆς; εἰδὼ φωτιάς καὶ λαύρα,

ὅλος ὁ κόσμος καίεται καὶ ντύνεται ὅτῳ μαῦρα,

οἱ πυροσβέσταίς πυρκαγιαῖς νὰ σβύνουν δὲν προφθαίνουν

καὶ ὀλοένα τρέχουνε καὶ ἀνεβοκατεβαίνουν,

φωτιά εἰδὼ, φωτιά ἐκεῖ, φωτιά σ' ὅλη τὴν πλάσι,

φωτιά εἰς τὴν πρωτεύουσα, φωτιά καὶ εἰς τὰ δάση,

φωτιά εἰς τὰ παπλώματα, φωτιά ὅσῳς ΤΡΑΜΟΥΝΤΑΝΑ...

καλὰ ποῦ δὲν ἐφύσαγε μαίετρος-τρεμουντάνα,

ἀλλοιῶς θὰ ἐκαιγόντουσαν καὶ οἱ παπλωματάδες,

καὶ ἡ Καπνικαρία μας μαζί με τοὺς παππάδες,

καὶ τοῦ ΛΟΝΔΙΝΟΥ τὸ Hôtel, ποῦ μένουν τόσοι ξένοι.

καὶ ἡ ΠΟΙΚΙΛΗ ἢ ΣΤΟΑ μαζί με τὸν Ἀρσένη,

καὶ ἀντίκρυ ἢ Ἀγιά Σοφία μετὰ τὴν κυρίαν Γράψα...

Π.— Ἀλήθεια τί ἀκούεται καὶ γιὰ τὴν τόση κάψα;

Φ.— Μωρὲ γιὰ κάψα μου μιλεῖς, ποῦ ὁ ντουνηζ ἀνάβει,

καὶ δὲν ἔχει Κυβέρνησις καμμιὰ νὰ τὸ προλάβῃ,

καὶ μπάμ καὶ μπούμ ἀκούεται μέσα σ' αὐτὴ τὴν ζέστη,

καὶ βλέπεις τὸν Πρωθυπουργὸ ἔξαφνα πυροβόστη,

καὶ βίρα ἀπ' εἰδὼ νερὰ καὶ ἀπ' ἐκεῖθε τρούμπαις,

καὶ δὲς του πιά πηδήματα μὲς ὅσῳς φωτιάς καὶ τούμπαις;

Μὰ τί τὰ θές, βρε Περικλῆ, αὐτοὶ οἱ πυροσβέσταίς

τὸ εἰδεῖξαν, μὰ τὸ σταυρὸ, σ' ὅλαις αὐταῖς τῆς φέσταις,

καὶ ἔχουνε δίκην νὰ σοῦ πῶ ἢ δούλαις καὶ ἢ νταντάδες,

ποῦ κάνουν ἀξιδέφρια τοὺς τέτοιους παλληκαράδες.

Π.— Μὰ γὼ ἀκούω τῆς φωτιάς πῶς ὁ Μελάς τῆς βάζει.

ἔτσι ὁ κόσμος σήμερον τοῦλάχιστον φωνάζει.

Πῶς διάβολο τοῦ πέρασε καὶ αὐτὴ ἡ φαντασία!

Φ.— Ὅσῳς μανία, φαίνεται μετὰ τὴν φωτοχυσία.

Π.— Ἀλήθεια τί τὸν κάνανε τὸν λυσσασμένο σκύλο;

Φ.— Θυμᾶσαι ποῦ σοῦ τάλεγα ὅτῳ περασμένο φύλλο

καὶ σὺ, βρε μπούφο, νόμιζες πῶς εἶνε κολοκύθια;

ἔ! νὰ λοιπὸν τὰ λόγια μου ποῦ βγαίνουνε ἀλήθεια.

Ἀκόμη χθὲς ἕνα σκυλὶ ὅτῳ δρόμο λυσσασμένο

εἰς τὰ καλὰ καθούμενα εἰδάγκασ' ἕνα ξένο.

Π.— Μὰ σὰν τί ξένο ἐννοεῖς; κανέναν Εὐρωπαῖο;

Φ.— Ὅταν ἐγὼ σοῦ ὁμιλῶ, ξέρω καὶ τί σοῦ λέω,

καὶ ἴσως ἀποζημιώσι ζητήσῃ καὶ ἡ Εὐρώπη...

Ἀκοῦς γιὰ διασκέδασι νὰ ἔρχωντ' οἱ ἀνθρώποι

καὶ δίχως λόγο καὶ ἀφορμὴ νὰ φεύγουν λυσσασμένοι!

Π.— Λοιπὸν ἄς τελειώσουμε, τί ἄλλο τώρα μένει;

Φ.— Ἀλλὰ γιὰτι, παρακαλῶ, αὐτὴ ἡ τόση βία;

Π.— Ἀλήθεια τί ἀκούεται καὶ γιὰ τὸν Καββαδία;

Φ.— Καὶ πῶς λοιπὸν δὲν ἀκουσες πῶς ἕνα νύκτα

Π.— ἔ! καὶ τί κέρδισε μ' αὐτὸ καὶ τί θὰ καταλά;

Φ.— Αὐτὸς, μωρὲ τί κέρδισε ποῦ ἔβρισκε τόσ' ἀρχαῖα

τόσα σπουδαῖα πράγματα καὶ παλαιὰ καὶ νέα;

Σὺ βλέπω δὲν ἐσπούδασες οὐτ' ἀρχαιολογία

καὶ εἶσαι πρῶτος μοναχὰ εἰς τὴν πολυλογία.

Εἶπες καὶ μούτρα, γαῖδαρε, νὰ δώσης ἐξετάσεις...

μὰ τάχα τί ἐνόμιζες; πῶς ἔτσι θὰ περάσης;

Γιὰ τοῦτο σὲ ἀπέριψαν μετὰ πολλῶν ἐπαίνων,

καὶ ἔγινες ρεντίκολο ἰθαγενῶν καὶ ξένων.

Π.— Πές μου λοιπὸν τὴν γνώμη σου καὶ δειξε μου τί

νὰ δοῦμε τί ὑπόληψι ὡς προφασισμένος χαίρεις.

Φ.— Μάθε λοιπὸν πῶς ἔβρεθησαν Νίκαις χωρὶς κεφάλια

καὶ νὰ τῆς δῆς, βρε Περικλῆ, ἔχουνε κατὶ χάλια,

ποῦ σοῦρχεται, μὰ τὸ Χριστὸ, ἀπάνω τους νὰ φτύσῃ;

Π.— Μὰ ὅλα πές μου, Φασουλῆ, στὴν πίστι σου, νὰ

χωρὶς κεφάλια ἔβρεθησαν;

Φ.— Χωρὶς κεφάλια ὅλα.

Π.— Φαίνεται ὅτι καὶ ἀπ' ἐκεῖ πέρασ' ἡ καρμανιόλα

Ἀλήθεια μὰ ἐρώτησι θεὸς νὰ σοῦ κάμω ἄλλη...

Ὁ Καββαδίας, δὲν μοῦ λῆς, ἔχει καὶ αὐτὸς κεφάλια;

Φ.— Λένε πῶς ἔχει, ἀν καὶ ἐγὼ σ' αὐτὸ δὲν ἐπιμύ;

Ἀλήθεια πῶς σοῦ φάνηκε τὸ δάσος τὸ καυμένο!

Π.— Τὰ ἴδια, βλέπω, μ' ἀρχισες καὶ θὰ σὲ μπαγλα;

Φ.— Μπαγλαρώσε με τὸ λοιπὸν, ἀν θέλῃς, νὰ τελει;

Π.— Μὰ πῶς; δὲν ἔχεις νὰ μοῦ πῆς κανένα ἄλλο νῆ;

Φ.— Ἐνα σκυλὶ ἐρρίχθηκε εἰς ἕνα Εὐρωπαῖο.

Π.— Αὐτὸ μοῦ τῶπες... εἰδῶσι δὲν ξέρεις καμμιὰν ἀλ;

Φ.— Νίκαις πολλὰς εὐρέθησαν, ἀλλὰ χωρὶς κεφάλια.

Π.— Καὶ αὐτὸ μοῦ τῶπες, ἀδελφε, δὲν ἔχεις ἄλλα;

Φ.— Φωτιά μεγάλη ἔπιασε εἰς τὴν Καπνικαρία.

Π.— Ἄ! βλέπω, τὸ παρακάμες καὶ ἡ ράχη σου σὲ τ;

Φ.— Ἀλήθεια πές μου, Περικλῆ, τὸ ξέρεις τὸ Τατό;

Π.— Τί λῆς, βρε ἀφιλότιμε; ... μὰ τί με κοροϊδεύεις;

Ὅρσε λοιπὸν ἄλλοις σβερκιάς καὶ αἰντε νὰ χαζεύῃς.

**Ἀστυνομικὸν Δελτίον
σοβαρὸν τε καὶ ἀστεῖον**

Χθὲς περὶ δεκάτην ὥραν περασμένην τῆς πρωίας

ἄνθρωπος κρατῶν ἐπ' ὤμου ἕνα μέγιστον σακκί,

συνελήφθη ἐν τῷ μέσω τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας

καὶ ὁ σάκκος του εὐρέθη γεμισμένος τουμπεκί.

Καὶ ἕνας ἄλλος κατὰ τύχην συνελήφθη ἀπ' ἐκεῖ.

καὶ ὅσῳς τσίπαις του εὐρέθη ὅτι εἶχε τουμπεκί.

Ἐνας Τζέντλεμαν Ἑγγλέζος εἰς Ἀθήνας χθὲς

καὶ μετὰ τῆς πολλὰς του κόραις καταφόρτωσ' ἕνα

σὲ λιγάκι ποῦ ὁ λόρδος ἀπ' τὴν ἀμαξά κατέβη

καὶ ἐζήτησε νὰ βγάλουν τὰ μπαούλα του ἐν τάξει

ἢ πτωχὴ ἀστυνομία ἐμεινεν ἐκστατικὴ,

ὅταν εἶδε καὶ σ' ἐκεῖνα στιβαγμένο τουμπεκί.